

[Lütken.]

målet, hvad der egentlig skulle ske, hvis det blev vedtaget, men det er formentlig ikke nødvendigt, da det må opfattes som en demonstration.

Dette lovkompleks er, som vi tidligere har sagt, opfattet af os som en ambulance-tjeneste, ikke som noget, vi elsker, og det kan jo da godt være, at når man kaster et redningsbælte ud, kommer man til at ramme den, man vil redde, i hovedet, så han får en bule eller to, men hovedsagen er i hvert fald, at patienten eller den, der er i fare, reddes.

Hr. Jens Peter Jensen har stor tillid til eller åbenbart i hvert fald nogen tillid til, at de mindst forhærdede tidselgemytter findes i vor gruppe, og han håber åbenbart på, at nogen skulle have ladet sig overtale siden førstebehandlingen til at indtage en anden stilling til lovforslaget end den, vi hidtil har taget. Det tror jeg ikke hr. Jens Peter Jensen skal håbe på. Vi har nemlig støttet netop dette lovforslag også af beskæftigelsesmæssige grunde, idet en så ringe betalingsbalance som den, vi har set skabt af den forrige regering, umiddelbart bringer beskæftigelsen i fare i langt større omfang end hvad der eventuelt kan ske af skadevirkninger i enkelttilfælde, såfremt denne lovgivning fastholdes.

Det er muligt, at vi er gået meget vidt med hensyn til at få undtagelsesbestemmelser. Jeg kan sige, at vi for vor part på de punkter, hvor vi har ønsket det, har mødt en positiv vilje fra finansministerens side til opnåelse af de lempelser, som vi fandt nødvendige. Vi tror, at hvis man går videre ad denne vej, vil man opdage, at dér, hvor man lemper for én, kommer man i høj grad til at skade for andre, og det kan være meget svært at overse, hvad der er den værste virkning.

Således som denne lovgivning er i dag, er den, som vi tidligere har sagt det, velafbalanceret og tager hensyn dels til betalingsbalancen, dels til de skadevirkninger, som kunne opstå for væsentlige virksomheder. Vi vil igen pege på, som vi har gjort det tidligere, at man nu har fritaget de kontraherede maskiner og derved i høj grad taget hensyn til beskæftigelsen.

Vi kan anbefale, at lovforslaget vedtages, og at mindretallets ændringsforslag forkastes.

Finansministeren (Grünbaum): De tre partier, der har stillet det ændringsforslag, der her drøftes, har jo gentagne gange helt klart erklæret, at de ikke er tilfredse, før denne lov helt er ophævet, og det er altså det, man foreslår. Det har man sagt her fra talerstolen, og det har man sagt i udvalget under drøftelser med mig.

Nu har jeg da godt bemærket, at man ikke siger, at finansministeren ikke har villet forhandle. Det ville også være meget svært at hævde en sådan påstand. Man siger, finansministeren har ikke villet forhandle om yderligere ændringer, og det er ganske rigtigt. Men af hensyn til offentligheden synes jeg nok, det er nødvendigt ved behandlingen af et sådant ændringsforslag som dette at sige endnu en gang, at der har været forhandlet. Der er vel næppe noget tidligere tilfælde, hvor man vedrørende en lovgivning af denne art har forhandlet så meget fra en regerings side, som man har gjort her. Vi fremsatte et lovforslag med en meget streng regel, hvorefter kun råvarer og halvfabrikata skulle undtages. Vi udvidede allerede ved selve hovedlovens behandling dette meget stærkt: fra 35 pct. af den samlede import til 45 pct. Vi har haft en lang række drøftelser med erhvervsorganisationerne, vi har fremsat dette lovforslag med yderligere udvidelser til op over 50 pct. af den samlede import, og jeg har under forhandlingerne med udvalget stillet yderligere en række ændringsforslag, bl. a. imødekommet et ønske fra radikal side om, at man skulle tage maskinimport, som var aftalt på kontrakt, med under undtagelserne; det er også sket. Jeg tror derfor, man må sige, at der har været vist en betydelig forhandlingsvilje fra regeringens side over for erhvervslivet. Vi har ment, det var rigtigt at imødekomme erhvervslivet.

Jeg ved godt, at det måske kan se bedre ud, hvis man spiller stærk mand og siger nej. Det har vi ikke villet. Vi har ønsket at gå ind i en realitetsdrøftelse af de forskellige problemer, der foreligger for erhvervslivet i henseende til eksporten til EFTA-området, og vi mener, at vi stort set har løst disse problemer. På alle væsentlige områder, både med hensyn til råvarer, halvfabrikata osv., metervarer, læderindustri, jernindustri osv., har vi nu skabt en ordening, der kan virke, og vi må fastholde vort hovedsynspunkt —